

Ansøgninger fra Mennesker, der trænger til at komme dør. Hvis Staten kunde yde denne Anstalt et Laan paa 200 000 Kr., vilde man kunne istandsætte det hele til Vinterdrift, og man vilde ved Hjælp af Indsamlingen paa Røde Kors-Dagen ret hurtigt kunne forrente og afdrage dette Beløb. Under disse Forhold henstiller jeg til den højt-ærede Socialminister, om det ikke skulde være muligt at finde en Udvej til at skaffe disse Penge, saa man til Sommer kunde faa denne Anstalt gjort saadan i Stand, at den fremtidig ogsaa kunde benyttes om Vinteren. Jeg kunde tænke mig, at Invalidefonden, som har saa megen Gavn af denne Kuranstalt, kunde yde dette Laan.

Til Slut vil jeg gøre et Par Bemærkninger om den ulyksalige Lægekonflikt. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou leverede forleden Dag et længere Forsvar for Lægerne, som der nok kunde være Anledning til at pille lidt ved. Det ærede Medlem gav en meget rosende Omtale af Lægernes Virksomhed, og jeg kan give hans Karakteristik af Lægerne i Almindelighed som de syges Venner min fulde Tilslutning. Alle vil sikkert indrømme, at Lægernes Gerning er saa anstrengende og forbundet med et saa stort Ansvar, at den bør honoreres godt, men det forekommer mig rigtignok, at naar man forlanger, at Lægerne i Jylland skal have en langt højere Betaling for deres Arbejde blandt Sygekassemedlemmerne, end Lægerne faar andre Steder, saa er man for langt ude. Det maa i høj Grad beklages, at Lægeforeningen nu snart i et Aar har ført en meget generende Kamp med de jydsk Sygekasser for at faa dette urimelige Princip knæsat. Det ærede Medlem talte om, hvor usundt det var at leve i Jylland. Ja, jeg blev noget ilde berørt ved at høre disse Udtalelser, og det blev formodentlig alle vi, der er henvist til at skulle leve vort Liv i Jylland. Men mon det nu alligevel er saa slemt? Jeg tvivler noget om det. Jeg tror i hvert Fald, at hvis Statens Tjenestemænd eller Lønarbejdere vilde komme og sige: Hør, vi maa have større Løn, end man har andre Steder, fordi vi bor i det usunde Jylland, vilde der rejse sig et Ramaskrig. Det Krav vilde man komme til ganske at opgive, og det er mit Haab, at det ikke skal vare alt for

længe, inden ogsaa de jydsk Læger kommer til at opgive deres urimelige Krav.

Det ærede Medlem fremdrog en Statistik over de jydsk Lægernes Gennemsnitsindtægt og kom til, at deres Aarsindtægt skulde være 10 300 Kr. Jeg forstaaer ikke, hvordan man faar en saadan Statistik. Den forbavsede mig unægtelig. Jeg har her en Statistik over, hvad Lægerne i Viborg Amt har tjent alene ved Sygekasserne i Aarene 1922 og 1923. I 1922 har f. Eks. to Læger alene ved Sygekassepraksis haft over 30 000 Kr. hver, tre har haft 25 000—30 000, to 20 000—25 000, fem 15 000—20 000, ti 10 000—15 000, elleve 5 000—10 000, og kun to har haft under 5 000 Kr. Tager vi 1923, er der ganske vist ingen, der naar over 30 000, men adskillige naar stærkt op derimod, og saa har til Gengæld ingen haft under 5 000 Kr. Tager vi Gennemsnitsindtægten for deres Sygekassepraksis i 1922—23, er den for begge disse Aar 14 000 Kr. Men naar man tager i Betragtning, at de foruden deres Sygekassepraksis har en stor Praksis hos Folk, der ikke er Medlemmer af nogen Sygekasse, at otte af dem er Embedslæger, som ved Siden af deres Praksis har en stor Løn — et Par som Sygehuslæger, andre som Overlæger og Stabslæger i Hæren o. s. v., en som Amtslæge, andre som Kredslæger — og de saa alene ved deres Sygekassepraksis kan tjene gennemsnitlig 14 000 Kr. om Aaret, saa forstaaer man ikke, hvorledes man kan faa en Statistik, der viser, at Lægerne i Jylland over gennemsnitlig kun tjener godt 10 000 Kr. om Aaret. Det er jo nemlig ikke sandsynligt, at Lægerne i andre Amter har væsentlig ringere Indtægt af Sygekasserne end Lægerne i Viborg Amt. Det eneste, jeg kan tænke mig, er, at denne Statistik er udarbejdet efter Skattelisterne.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou talte om, at en af Grundene til, at de maatte have højere Betaling, var de lange Strækninger, de maa køre ovre i Jylland, at der er saa langt imellem Patienterne. Denne Paa-stand kunde maaske have noget paa sig, den Gang Lægerne skulde køre de lange Hedeveje, ofte i daarlige Køretøjer med smaa Heste o. s. v., hvor Befordringen kunde være meget langsom og besværlig. Men nu, da de færdes overalt i Bil og foruden deres Lægehonorar faar 75 Ø. for hver Kilometer